

Κυριακὴ Τῆνος
Δευτέρα 27 Ιουλ. 1938

Μία ὄασις εἰς τὴν ἔρημον

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν μαθητικὴν ἐπίδειξιν τοῦ ᾠδείου Λεμεσοῦ

[Τοῦ κ. Μ. Περδίου]

ἔλαμε τὴν τύχη νὰ διαβάσουμε τὸ δεκαπεντασέλιδο βιβλίο τοῦ ᾠδείου Λεμεσοῦ. Ἐνα βιβλίο μὲ ζωντανὰς σελίδες—15 παιδιὰ ἀπὸ 6 ἕως 18 χρόνων—ποῦ ἐξεδιπλώθηκαν μπροστὰ στὰ ἐκπληχτὰ μάτια μας τὴν περασμένη Κυριακῇ τοῦ «Γιορδαμλῆ», μὲ περιεχόμενα δημιουργήματα Beethoven, Bach, Mozart, Chopin Haydn, Schubert, Weber, Mendelssohn, Moszkowski, Thiberge, Streabbog, Daquin, Dupré, Swinstead Sargent καὶ Μιχαηλίδην.

Μιλῶ γιὰ τὴ χρονιάτικη Μαθητικὴ ἐπίδειξιν τοῦ ᾠδείου ποῦ δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ τὸ ἀντικαθρέφτισμα τῆς δουλειᾶς ποῦ συντελεῖται κειμέσα κι' ἡ δικαίωση, νὰ ποῦμε, τῆς προσοφθειας τοῦ κ. Μιχαηλίδην.

Μὰ τί εἶναι οἱ 15 ἀδελφοὶ σελίδες τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ βιβλίου ; Ἄς δοῦμε :

Ἀνδρέας Α. Παπαδόπουλος, τὸ ἀναμφισβήτητο αὐτὸ μουσικὸ ταλέντο, ἔνα ἐξαιρετικὸ φαινόμενον στὴν Κυπριακῇ μουσικῇ ζωῇ. Καὶ γιὰ νὰ καταλίβετε καλύτερα θὰ σᾶς ποῦμε μονάχα πὼς τὸ παιδί αὐτὸ τῶν 16 χρόνων, ἔχοντας στὸ ἐνεργητικὸ του 4 χρόνων μαθήματα πιάνου, μᾶς ἔπαιξε τὸ Concerto Italien (1ον μέρος) τοῦ Bach καὶ τὸ Valse No 14 τοῦ Chopin ἀπὸ μνήμης, καθὼς καὶ τὸ Concerto Re Maj. (1ον μέρος) τοῦ Haydn μὲ συνοδείαν ἀρχήστρας καὶ μπόρεσε νὰ τ' ἀποδώσει μὲ νεχνικὴ ἐξαιρετικὰ δυνατοκατόρθωτη, ἂν ὄχι ἀκατόρθωτη, γιὰ παιδί τῆς ἡλικίας του. Γιατί τὰ ἔργα τοῦτα, εἰδικὰ τὸ Concerto Italien τοῦ Bach, μόνο καλλιτέχνες, ὄριμοι κιά, μποροῦν νὰ τὰ νοιώσουν καὶ νὰ τ' ἀποδώσουν ἀφομοιώνοντας τὴν ψυχὴ τοῦ Συνθέτη. Ὁ Ἀνδρέας μπορεῖ, μὲ τὴν κιά δυνατὴ ἐκκολα, νὰ μάθει καὶ νὰ ἐκτελέσει ἀπὸ μνήμης ὅποιονδήποτε κομμάτι τοῦ δώσει ὁ δάσκαλός του καὶ ἔχει δεκάδες τέτια κλασσικὰ ἔργα.

Πόπη Μανδρίδου: τὸ κορίτσι αὐτὸ κατέχει μιὰ δεξιότητα ἐξαιρετικὴ ἢ ὅποια σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ αἶσθημα, ποῦ ἀσφαλῶς δὲν τῆς λείπει, ἀποτελοῦν προσόντα ἀρκετὰ γιὰ νὰ τὴν ἀναδείξουν μιὰ καλὴ πιανίστα, ἂν βέβαια ἀποφασίσαι νὰ τραβήξει τὴ λεωφόρο τῆς Μεγάλης Τέχνης.

Ἡ Μαρία Α. Παπαδοπούλου ἂ

κολουθαί τ' ἀχνάρια τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἀνδρέα, ἔστω ἐξ ἀποστάσεως μὲ βῆμα ὁμῶς σταθερὸ, δίνοντάς μας ἀρκετὰς ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλο.

Ἡ Λυδία Λοῦζίδου στὸ Solo τῆς καὶ στὸ «quatre mains» μᾶς ἀπόδειξε πὼς κατέχει τὴς ἰκανότητες τῆς ἀπαραίτητες γιὰ τὴ σπουδὴ τῆς τεχνικῆς τοῦ Πιάνου.

Ἡ May Della-Tola ἀπέδωσε τὴν Polonaise τοῦ Chopin ἀρκετὰ καλά καὶ μὲ λεπτὸ αἶσθημα παρόλο ποῦ ἡ νευρική τῆς ἰδιοσυγκρασία ἐπηρέασε τὴν ἐχτέλεση τοῦ ἔργου.

Ἡ Ζίνα Χ. Κακογιάνη κι' ἡ Τίτσα Παπαδοπούλου πολὺ καλὲς καὶ μελετημένες, ἐκτελέσανε τὰ μέρη τους μ' εὐσυνειδησία κι' ἐπιμέλεια.

Τὰ ἴδια ἔχουμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὴ Φοῖβη Α. Στυλιανοῦ.

Ἀπ' τὰ μικρὰ παιδάκια ἐξώρισε ἡ Τάνια Κ. Λανίτη (6-7 χρόνων) ποῦ ἀπόδωσε τὴ Romance τοῦ Streabbog μὲ ἐκπληκτικὴ γιὰ τὴν ἡλικία τῆς ψυχραιμία, ἀκριβεία καὶ τεχνικὴ. Ὁ Ἄλκης Χρ. Μακρίδης κι' ὁ Αἰμίλιος Π. Ἀντωνιάδης εὐκολὰ διακρίνονται ὅτι ἀπτελοῦν ἐξαιρεση ἀπὸ ὁμοίους τούς παιδάκια ποῦ μαθαίνουν Πιάνο.

Καὶ γιὰ νὰ τελειώνουμε ἀναφέρουμε καὶ τὴς τελευταῖες σελίδες τοῦ βιβλίου, μὰ ὄχι κι' εὐκαταφρόνητες, ἀπεναντίας μ' ἀρκετὸ ἐνδιαφέρον: Ἐλέγκω Π. Λανίτη, Νέδη Μίτσιγγα, Λύα Π. Κατσωνοῦ καὶ Νίκος Π. Λανίτης.

Αὐτὰς εἶναι οἱ 15 ζωντανὰς σελίδες τοῦ σοβαροῦ βιβλίου ποῦ περιέχει τὴν ἐκθεση τῆς δουλειᾶς τοῦ ᾠδείου Λεμεσοῦ.

Τὸ ἴδρυμα αὐτὸ κάτω ἀπὸ τὴ φωτισμένη καὶ δημιουργικὴ διεύθυνση τοῦ κ. Σ. Μιχαηλίδην, μὲ τὴ συνεργασία τῆς κ. Μιχαηλίδου, στέκει σὰν φάρος στὰ σκοιὰδια τοῦ μουσικοῦ κόσμου τῆς πόλης μας, σὰν μιὰ ἐλπίδα πὼς τὸ καράβι τῆς Μεγάλης Τέχνης θὰ μπορέσει νὰ φτάσει σὲ ἀγούρο κι' ἀσφαλισμένον λιμάνι.

Γι' αὐτὸ κι' ἡ ἀγάπη μας τ' ἀγαλλιάζει μὲ στοργή, μὰ κι' ἡ ἐνίσχυση μας τοῦ εἶνε ἀπαραίτητη, ἀφοῦ ἔαίρωμε ἐναντία σὲ ποιεῖς καὶ σὲ πόσες δυσκολίες ἔχει νὰ παλαίσῃ μιὰ, κάθε, καλλιτεχνικὴ προσπάθεια.

ΜΙΝΩΣ ΠΕΡΔΙΟΣ

ΛΕΜΕΣΟΣ